

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כתובות-מי שהיה נשוי	מאי דאמר												
מזמרא	מאי דאמר												
נהי דאחריות דעלמא קביל עליה, אחריות דנפשיה מי קביל עליה?	א"ל רבא:												צב.
בראובן שירש שדה מיעקב ומכרה לשמעון שלא באחריות, ואתא שמעון ומכרה לראובן באחריות, ואתא בעל חוב דיעקב ומיניה, דינא הוא, דאזיל שמעון ומפצי ליה מיניה, מאי טעמא? בעל חוב דיעקב כבעל חוב דעלמא דמי.	ומודה רבא												צב.
ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות וזקף עליו במלוה, ומת ראובן, ואתא בעל חוב דראובן וקטריף לה משמעון ופייסיה בזוזי, דינא הוא, דאמרי ליה בני ראובן: אנן מטלטלי שבק אבון גבך, ומטלטלי דיתמי לבעל חוב לא משתעבדי.	רמי בר חמא:												צב.
אי פקח אידך, מגבי להו ניהלייהו ארעא והדר גבי לה מיניהו? כרב נחמן	רבא:												צב.
יתומים שגבו קרקע בחובת אביהן, בעל חוב חוזר וגובה אותה מהן.	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:												צב.
ראובן שמכר כל שדותיו לשמעון, וחזר שמעון ומכר שדה אחת ללוי, ואתא בעל חוב דראובן, רצה - מזה גובה, רצה - מזה גובה.	רבה:												צב.
ולא אמרן אלא דזבנה בינונית, אבל זבנה עידית וזבורית, מצי אמר ליה: להכי טרחי וזביני ארעא דלא חזיא לד.													צב.
ובינונית נמי, לא אמרן אלא דלא שבק בינונית דכוותה, אבל שבק בינונית דכוותה, מצי א"ל: הנחתי לך מקום לגבות הימנו.													צב.
ראובן שמכר שדה לשמעון באחריות, ואתא בעל חוב דראובן וקטריף לה מיניה, דינא הוא, דאזיל ראובן ומפצי ליה, ולא מצי אמר ליה לאו בעל דברים דידי את, משום דאמר ליה: דמפקת מיניה עלי הדר.	אביי:												צב.
אפילו שלא באחריות נמי, דאמר ליה: לא ניחא לי דתהוי ליה לשמעון תרעומת עלי.	איכא דאמרי:												צב.
ראובן שמכר שדה לשמעון שלא באחריות, ויצאו עליו עסיקין, עד שלא החזיק בה - יכול לחזור בו, משהחזיק בה - אינו יכול לחזור בו, משום דאמר ליה: חייתא דקיטרי סברת וקבילת.	אביי:												צב.